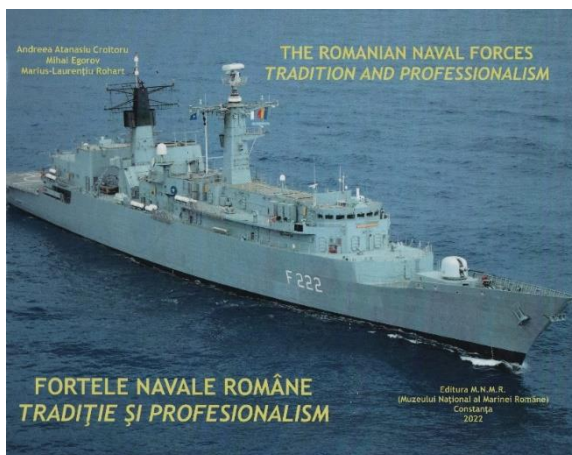

Andreea Atanasiu-Croitoru, Mihai Egorov și Marius Laurențiu Rohart, *Forțele Navale Române: tradiție și profesionalism/The Romanian Naval Forces: tradition and professionalism*, Editura MNMR (Muzeului Național al Marinei Române), Constanța, 2022, 139 p.

CHENS este acronimul **CH**iefs of **E**uropean **N**avie**S**. Acesta este un forum informal, independent și apolitic, a cărui componență include șefii Forțelor Navale ale țărilor europene membre NATO sau UE.

CHENS caută să promoveze cooperarea între Marinele statelor membre, să identifice aspectele de interes comun și să sporească preocupările în domeniul maritim din aceste state.

Domeniul maritim și Marinele sunt adesea trecute cu vederea de publicul larg în statele membre.

Experiența comună a acestora arată că chestiunile navale și maritime tind să fie marginalizate.

Promovarea punctelor de vedere navale în sfera strategică, precum și în comunitatea maritimă lărgită este, așadar, considerată o funcție importantă a CHENS.

Scopul documentelor produse de CHENS este de a colecta opiniile profesionale ale ofițerilor superiori de marină, într-o variantă ușor de diseminat.

În anul 2022, România a preluat comanda CHENS, șeful Statului Major al Forțelor Navale, contraamiralul Mihai Panait devenind astfel comandantul șefilor forțelor navale din 24 de state maritime europene: Belgia, Bulgaria, Cipru, Danemarca, Estonia, Finlanda, Franța, Germania, Grecia, Irlanda, Italia, Letonia, Lituania, Malta, Marea Britanie, Olanda, Norvegia, Polonia, Portugalia, România, Slovenia, Spania, Suedia și Turcia.

Cu prilejul preluării comenzii, în cinstea evenimentului, dar și pentru o cunoaștere mai bună a Forțelor Navale Române de către parteneri, contraamiralul Mihai Panait a oferit participanților câte un volum din albumul *Forțele Navale Române: tradiție și profesionalism/The Romanian Naval Forces: tradition and professionalism*. Publicat la Editura MNMR

(Muzeului Național al Marinei Române), chiar în 2022, sub semnăturile: Andreea Atanasiu-Croitoru, Mihai Egorov și Marius Laurențiu Rohart, volumul cuprinde un istoric al SMFN și 150 de fotografii sepia și color, care fac o frumoasă incursiune în imagini de la înființarea Forțelor Navale și până astăzi.

Prin poziția sa geografică cu acces direct la fațada vestică a bazinului Mării Negre și la Gurile Dunării, România beneficiază de un statut aparte datorită căruia a jucat, joacă și, cu siguranță, va juca un rol important în arhitectura economică, politică, militară și strategică din această regiune.

Cu o lungime de 245 km a coastei maritime, România ocupă un loc important în cadrul țărilor riverane Mării Negre prin amploarea spațiului terestru cu ieșire la mare. De asemenea, țara noastră deține 1.075 km de fluviu, reprezentând 38% din lungimea totală a Dunării, din care 236 km sunt ape interioare, ambele maluri ale acestuia fiind pe teritoriul român. Ca suprafață, bazinul Dunării ocupă pe teritoriul României, 221.670 km², reprezentând 28% din totalul bazinului hidrografic. Mai mult decât atât, în calitate de stat riveran Mării Negre, situat în apropierea zonei balcanice și la intrarea principalei axe de transport fluvial dintre Orientul Mijlociu și Europa Occidentală, România trebuie să dispună de o forță navală credibilă și bine structurată, cu o putere combativă pe măsura posibilităților ce-i revin la mare și la fluviu. În contextul evoluției contemporane a mediului de securitate. Puterea maritimă a țării este un factor de importanță vitală, iar Forțele Navale Române sunt pilonul principal al acesteia.

România a fost prima țară care a semnat documentul cadru al „Parteneriatului pentru Pace”, la începutul anului 1994, iar Forțele sale Navale au constituit prima structură militară care s-a angrenat într-un amplu proces de schimbare, adaptare și participări la aplicații tactice; prima navă

militară care a participat la un exercițiu tactic desfășurat în afara bazinului Mării Negre, lângă Pireu a fost corveta „Amiral Petre Bărbuneanu” (260) în iulie 1994. Iar prima navă militară care a participat la exerciții în comun cu navele NATO a fost distrugătorul „Mărășești”, în 1998.

În anul 2001 a fost activată gruparea BLACKSEAFOR, în Marea Neagră, pentru exerciții navale comune cu forțele navale NATO și parteneri. Aceste misiuni au constituit oportunități și argumente credibile ale unor noi forme de colaborare în plan politic și militar cu țările membre ale Organizației Atlanticului de Nord, a cărei membră cu drepturi depline a devenit și România, la 29 martie 2004.

Accederea în structurile euroatlantice a determinat accelerarea procesului de transformare a structurilor, iar intrarea României și Bulgariei în ianuarie 2007 în Uniunea Europeană, a adus noi perspective în geopolitica din regiune subliniate și în documentul final al summit-ului NATO din 2-4 aprilie 2008 de la București și apoi după evenimentele din 2008 și mai ales din 2014, în documentele finale ale summituri-lor NATO.

Intervalul scurs de la integrarea României în NATO - a fost o perioadă în care structurile Forțelor Navale Române s-au reorganizat, restructurat și adaptat noilor cerințe, fiind astăzi compatibile cu structurile similare ale marinelor statelor Alianței. Au fost de asemenea, ani în care schimbarea a fost constantă în toate domeniile, variind doar viteza cu care aceasta s-a produs. Integrarea în NATO a însemnat și adaptarea procedurilor de la nave la noile cerințe; au fost ani în care navele românești au trecut prin furcile caudine ale evaluărilor și certificărilor efectuate de echipe de specialiști NATO, ani în care Forțele Navale și-au creat propriile structuri de evaluare compatibile NATO. De asemenea, au însemnat totodată și schimbări produse în învățământul militar, absolvenții de astăzi ai Academiei Navale „Mircea cel Bătrân” și Școlii Militare de Maiștri Militari a Forțelor Navale „Amiral Ion Murgescu” având un bogat bagaj de cunoștințe teoretice, deprinderi practice și abilitatea de a naviga cu ușurință prin documentele de planificare sau execuție tip NATO. Integrarea în NATO a însemnat și o constantă, cea a pregătirii tinerilor la bordul Navei Școală „Mircea”, prin continuarea marșurilor executate de navă, o navă care formează oameni, modelează caractere și constituie startul în carieră al fiecărui marinar militar.

Marinarii români au fost prezenți de fiecare dată acolo unde țara le-a cerut-o. Navigând în siajul vremurilor, Forțele Navale au participat la toate misiunile NATO asumate de România, fie că a fost vorba despre Operația Active Endeavour – singura misiune NATO sub Articolul 5 -, de asigurare a securității summitului NATO de la București, de evaluarea și certificarea NATO a navelor pentru misiuni, realizată în cadrul unor exerciții

internaționale, fie că a fost vorba despre dislocările grupărilor NATO în Marea Neagră, de exercițiile multinaționale organizate de Forțele Navale Române sau de marinele statelor membre NATO, de operația SEA GUARDIAN din Marea Mediterană sau de misiunile din Teatrul de Operații Afganistan. Îndeplinirea cu succes a tuturor acestor misiuni și aprecierile primite, demonstrează că Forțele Navale Române dispun de personal și capacități pentru a-și îndeplini misiunile stabilite și angajamentele asumate de către țara noastră în cadrul sistemului de securitate națională și internațională și dispun de un sistem de pregătire profesională care corespunde standardelor NATO și UE.

Un moment extrem de important în istoria recentă a Forțelor Navale Române l-a constituit preluarea și exercitarea cu succes a comenzii Standing NATO Mine Countermeasures Group 2, în primul semestru al anului 2020, de un ofițer român, ambarcat pe nava comandant a grupării, Puitorul de Mine și Plase 274 „Viceamiral Constantin Bălescu”.

Fără îndoială, nave militare românești reprezintă un simbol, un motiv de mândrie pentru Forțele Navale Române și dincolo de orice, reprezintă o parte de Românie pe care echipajele o duc cu ele pe mări și oceane, pentru a o prezenta și altora.

Arhitectura de securitate maritimă existentă la Marea Neagră, inclusiv o serie de mecanisme de cooperare maritimă locală, continuă să fie influențată de provocări multiple, reprezentând consecințe ale unor strategii urmărite de diverși actori statali și non-statali pe termen lung, cu manifestări diferite și cu implicații strategice cu caracter impredictibil. În actualul context al securității maritime în bazinul Mării Negre, România are responsabilitatea apărării frontierei de stat, dar și a apărării frontierei Uniunii Europene și a NATO, iar Forțele Navale Române au un rol deosebit în realizarea acestui obiectiv. Prin misiunile executate, militarii din Forțele Navale contribuie activ la punerea în practică a politicii de securitate a României și îndeplinirea obiectivelor din Strategia de Securitate Națională.

Procesul de modernizare a Forțelor Navale este unul continuu, complex și absolut esențial în realizarea unor capacități moderne, perfect compatibile cu cele ale statelor membre NATO, pentru respectarea angajamentelor asumate și în măsură să acționeze într-un mediu multinațional complex, individual sau în colaborare cu alte capacități ale Alianței.

Strategia de dezvoltare și înzestrare a Forțelor Navale Române pe termen mediu și lung, are în vedere programe de achiziții și modernizări ale căror finalitate o reprezintă crearea unei structuri echilibrate de capacități necesare executării unui spectru larg de acțiuni navale, atât independent, cât și în cooperare cu alte structuri subordonate celorlalte categorii de forțe din

Armata României. Un obiectiv permanent pentru Forțele Navale Române rămâne realizarea și menținerea unei structuri care să devină un instrument credibil al politicii naționale și aliate de securitate la nivel regional și să contribuie, împreună cu aliații, la securitatea maritimă în regiunea extinsă a Mării Negre.

dr. Andreea ATANASIU-CROITORU
Expert Patrimoniu Tehnic Naval
Șef Secție Istoria Marinei - MNMR

-Book Review-

**ROMANIAN NAVAL FORCES:
TRADITION AND PROFESSIONALISM**

Key Words: Romania, Romanian Navy, Flotilla, CHENS, NATO

This new and interesting album highlights the evolution of the Romanian Navy, from its Flotilla origins to its modern structure, a part of NATO`s deterrence on its Eastern Flank.